

28.2.7 Veranderingen nu. De waarschuwingen

(niet van profeten, maar van onderzoekers en cijferaars)

Nostradamus wordt soms ernstiger genomen dan wetenschap.

Te verwachten problemen werden gesignaleerd en bespreekbaar gemaakt door denkers:

Club van Rome (1972, grondstoffen), Thomas Piketty (kapitaal, ongelijkheid), Kate

Raworth (donut-economie, planetaire grenzen), ... en doendenkers: Greta Thunberg

(klimaat), Toon Eerdenkens (plastiek), Steven Vromman (Low Impact Man,

overconsumptie), ..

Liever doen we er helemaal niets mee. Zolang er niets ontploft. Of het moet voelbaar

dichtbij zijn. Net als bij erge ziekte en rampen. Pas als het in onze eigen kring voorvalt,

gaan we actie ondernemen. (Gelukkig zijn er wat uitzonderingen!)

♫.Belangstelling is recht evenredig met: aantal doden x (20.000 - de afstand in km).

Een studie met onorthodoxe experimenten door Dr. Curt Richter (Harvard, 1950's)

testte hoe lang ratten in een bak water bleven trappelen. Na 15 minuten

gemiddeld gaven ze het op en zonken uitgeput. Maar net daarvoor plukten de

onderzoekers ze eruit, droogden ze af, lieten ze enkele minuten rusten, en deden ze weer

in het water voor een tweede ronde. Hoe lang schat je dat ze volhielden? Nog eens 15

minuten? Of 10?

Het verbazende gemiddelde staat op 60 uur zwemmen.

Conclusie: als ze GELOVEN dat ze uiteindelijk gered kunnen worden kunnen ze onmogelijk geachte prestatie leveren.

Dat is wat hoop met je kan doen, of het geloof in jezelf. Blijf volhouden.

♫ Rodeo: gekleurde letter. Erno Sourbron